

patische geneesmethode, die „onder het volk en onder de artsen” zooveel aanhangers telde, kon afwijzen. Voor de universiteiten kon een leerstoel in de homoeopathie geen kwaad, als deze methode niets beteekent. Een motie, om op de volgende begrooting het bedoelde professoraat te plaatsen werd *aangenomen* met 51 tegen 41 stemmen.

De Minister zal intusschen daarop als zoodanig geen invloed meer uitoefenen. Een onheusche uitlating in de Kamer tegenover den Senaat der Universiteit Würzburg had tengevolge, dat de geheele Senaat zijn ontslag nam, waarop een „onbepaald verlof” van den Minister, een berucht tegenstander der wetenschap, volgde (*Allg. med. Centralz.* n°. 54 en 55).

PETERSBURG. — Gezouten visch. De Academie van Wetenschappen heeft een prijsvraag uitgeschreven met belooningen van 5000, 1500 en 1000 roebels voor een onderzoek betreffende de oorzaken en de middelen tot bestrijding van de gevaren voor de gezondheid, die het gebruik van gezouten visch kan opleveren. De antwoorden, in het Fransch, Duitsch, Russisch, Latijn of Engelsch, worden ingewacht aan het Ministerie van Landbouw voor 1 Augustus 1903 (*Rev. Scientifique*).

Personalia. — Overleden: Prof. SKRZECZKA te Berlijn, een der eerste medici forenses, 69 jaar oud, en de bekende psychiater F. FALZET te Parijs op 76-jarigen leeftijd.

PINKHOF.

BINNENLAND.

— **Verslag van de Algemeene Vergadering van de Vereeniging van Inrichtingen tot bevordering der Koepokinenting in Nederland**, gehouden te Utrecht den 29sten Juni 1902.

De notulen van de vorige vergadering en het jaarverslag gaven geen aanleiding tot bespreking, de rekening en verantwoording van den Penningmeester werden door een Commissie ad hoc nagezien en in orde bevonden. Bij de verkiezing van een bestuurslid, wegens het periodiek aftreden van Dr. J. VROESOM DE HAAN, werd deze herkozen en verklaarde hij zich bereid de functie van Voorzitter weder op zich te nemen.

De Voorzitter deelde mede, dat in gevolge het besluit van de vorige vergadering, aan de sedert aangestelde artsen een exemplaar van de wenken betreffende de vaccinatie was gezonden, dat echter de voorraad niet voldoende bleek om aan allen er een te zenden, waarom hij in overweging gaf een nieuwen voorraad te doen drukken.

Een van de afgevaardigden gaf het denkbeeld aan de hand de wenken te doen opnemen in het *Geneeskundig Jaarboekje*, zoo noodig tegen betaling, waardoor zij in handen van de meeste geneeskundigen zullen komen. De vergadering kon zich hiermede vereenigen en droeg aan het Bestuur op daartoe pogingen aan te wenden. Mochten deze niet slagen, dan zal een nieuwe voorraad worden gedrukt.

Het onderzoek naar het al dan niet opvolgen van de wettelijke voorschriften omtrent het houden van zittingen voor kosteloze inenting is nog niet afgelopen, zoodat het resultaat daarvan slechts voor een klein gedeelte kon worden medegedeeld; aan het Bestuur werd opgedragen om zoodra het

onderzoek zal zijn afgeloopen, het resultaat mede te deelen aan den Centralen Gezondheidsraad.

Tot het bekomen van de gegevens omtrent den duur van het beschuttend vermogen van de vaccinatie en revaccinatie, in verband met het aantal vaccine-littekens, werden enkele vragen opgesteld om gezonden te worden aan de geneeskundigen, die gevallen van pokken onder behandeling hebben; reeds enkele van de lijsten werden gezonden en ingevuld terug ontvangen; het aantal is nog te gering om daaruit reeds gevolgtrekkingen te kunnen maken.

Naar aanleiding van een artikel van het bestuur van de anti-vaccinatie-dwangbond, voorkomende in het *Gereformeerd Jongelingsblad*, achtte het Bestuur der Vereeniging zich verplicht om aan voornoemd bestuur nadere inlichtingen te vragen. De correspondentie daarover is nog niet afgeloopen. Intusschen werd aan de vergadering medegedeeld, dat het genootschap te Rotterdam, tengevolge van het voorkomen van gevallen van pokken in enkele naburige zeehavens, op uitgebreide schaal vaccinatie en revaccinatieën heeft verricht, waarbij aan alle hoofden van scholen en de geneeskundigen te Rotterdam werd verzocht om opgave te doen van de ziektegevallen, die na de inenting onder de schoolkinderen en hun familie mochten voorkomen en ter hunner kennis zullen komen, teneinde het Rotterdamsche Genootschap in de gelegenheid te stellen te onderzoeken, in hoeverre die ziekten het gevolg zouden zijn van de verrichte inenting.

De namen en de woonplaatsen van de ingeënte kinderen werden ook aan het Bestuur van den bond gezonden om dit in de gelegenheid te stellen een afzonderlijk onderzoek te doen naar de mogelijk schadelijke gevolgen van de vaccinatie en revaccinatie.

Verder werd aan het Bestuur opgedragen de aanvraag te doen tot erkenning van de vereeniging als rechtspersoon en werden dienovereenkomstig enkele wijzigingen in de Statuten gemaakt en o. a. bepaald dat Rotterdam de zetel zal zijn van de vereeniging en dat de vereeniging den naam zal dragen van *Vereeniging van koepokinrichtingen in Nederland*.

Nog werd de aandacht er op gevestigd, dat in de Overzeesche bezittingen zulk een groot aantal kinderen met humane stof worden ingeënt en aan het Bestuur opgedragen aan de Regeering het verzoek te doen haar medewerking te verleen tot het uitsluitend gebruik van animale stof.

Naar aanleiding van het verzoek van een van de consuls om inlichtingen voor het oprichten van dépôts van animale vaccine, werd eenparig erkend, dat zulke dépôts moeten worden afgekeurd, omdat de zuiverheid en de werkzaamheid van de stof niet kan worden gecontrôleerd, terwijl de ervaring geleerd heeft, dat tot nog toe de resultaten met vaccine uit het buitenland niet gunstig zijn.

Ook werd de vraag behandeld of het al dan niet *noodig* is, dat de kalveren worden geslacht en geschouwd, vóórdát de stof voor de inenting wordt in gebruik genomen en werd nagenoeg eenparig de noodzakelijkheid daarvan erkend. Zelfs werd de vraag gesteld of de gewone schouwing van de kalveren na de slachting wel voldoende is te achten.

Ten slotte werd van gedachten gewisseld over het al dan niet noodzakelijke

van het desinfecteeren van de armen der in te enten kinderen en werd deze maatregel bij het inenten van een groot aantal kinderen niet zonder bezwaar geacht, temeer omdat een beschuttend verband dan eveneens zou moeten worden aangelegd, terwijl groote zindelijkheid der kinderen als voldoende werd aangenomen.

de Secretaris,

Amsterdam, Juli 1902.

IDZINGA.

— **Onze ziekenfondsen.** De Redactie ontving een brochure getiteld: *Onze Ziekenfondsen* van de hand van Mr. JOH. M. JOLLES. Dit werkje is n°. 59 van de reeks volksgeschriften der *Maatschappij tot nut van 't algemeen* en is verkrijgbaar bij den uitgever S. L. VAN LOOY te Amsterdam. Het is een kort populair overzicht van hetgeen in de laatste jaren omtrent de ziekenfondsen, hun gebreken en de aanbevolen middelen tot verbetering is gebleken met het doel het groote publiek een beeld te geven van dit onderwerp. De schrijver meent dat dit overzicht nuttig kan zijn, vooral nu de Regeering bezig is inlichtingen te verzamelen omtrent de bestaande ziekte- en begrafenisondsonden, ten behoeve van de voorbereiding eener wettelijke verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ziekte, kraam en overlijden, zoodat binnen korten tijd dit onderwerp een ieders belangstelling zal vragen. Hij heeft bij het samenstellen een ruim gebruik gemaakt van de bestaande rapporten over de ziekenfondsen vooral van het „Nutsrapport” over de Nederlandsche en het „Kringrapport” over de Amsterdamsche fondsen.

Uit den aard der zaak bevat het boekje voor onze lezers geen nieuws maar voor hen is het dan ook niet geschreven. Daar het doel ervan echter lof verdient en het in een kort bestek een goed overzicht van de quaestie geeft, meent de Redactie van het verschijnen melding te mogen maken. Een enkele onjuistheid, die ons bij het lezen opviel, moet hier even gerectificeerd worden. Bij de bespreking der „gebreken en misbruiken” wordt op blz. 22, nadat er op gewezen is dat sommige geneesheeren te veel busleden aannemen, opgemerkt dat in Amsterdam bij A. Z. A. door den drang der medici in 1898 het maximum van op één geneesheer ingeschreven leden van 500 tot 2500 is *verhoogd*. De waarheid is dat vóór 1898 geen limiet bestond, en daaraan te wijten was, dat sommigen te veel busleden aannamen, waarom in 1898 op aandrang der medici die limiet van 2500 is ingevoerd om voor het vervolg te voorkomen, dat een te groot aantal leden op één geneesheer zou worden ingeschreven.

Aan het slot der brochure wijst Schrijver er op, dat waarschijnlijk bij een aanstaande ziekteverzekeringwet de ziekenfondsen als zelfstandige organisaties zullen gehandhaafd blijven, maar dat die handhaving slechts onder zekere door den staat gecontroleerde voorwaarden zal kunnen geschieden; wanneer dan de wetgever, zegt hij, bij het stellen dier voorwaarden rekening houdt met de volledige inlichtingen en belangrijke wenken, die hem uit de vermelde rapporten 1) ten dienste staan, dan zal de omvangrijke arbeid, aan die rapporten besteed, praktische resultaten afwerpen en de maatschappij ten goede komen.

Met dezen wensch zijn wij het volkomen eens.

Redactie.

1) Niet te vergeten het nog in wording zijnde rapport van de commissie uit de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst. (*Red.*)